

Tuomet dar buvo likę visi metai gimnazijoje, o dabar – tik mėnuo.

Alydo Stausko nuotr.

LIKO TIK GRAŽŪS, LYG ŠVENTĖ PRISIMINIMAI...

Mokykla – tai vieta, kur mes užaugame, kur prabėga visas mūsų laikas, kur patiriame savo pirmąją meilę, kur sutinkame pačius geriausius draugus. Tačiau mums, dvyliktokams, deja, bus laikas, kai tai liks tik šiltu prisiminimu mūsų širdyse. Gyvenimas būnant abiturientu linksmas dėl daugelio dalykų. Vienas iš jų yra tas, kad tai jau paskutiniai metai mokykloje, visus kankina savarankiško gyvenimo laukimas, atitrūkimas nuo tėvų. Tačiau dvyliktą klasę išskirtinė ir tuo, jog visi, kas netingi, būtinai turi priminti artėjančius egzaminus bei mokymosi svarbą. Rodos, net visa gamta: krūmai, paukščiai ir pievų gėlės šnara apie tai. Atrodo, kad visos abiturientų mintys turėtų sukintis tik apie mokslus. Bet pasitaiko visko. Paskutiniai metai mokykloje kasdien kupini

naujų ir stebinančių iššūkių. Artėjant paskutinio mokyklinio pusmečio pabaigai ir vis dar stebėtinais daug ko neišmokus, reikia priversti save (ir mylimus mokytojus drauge) paplušėti dar ir dar. Mano manymu, abiturientai – tai išskirtinė moksleivių rūšis, metus gyvenanti ribinėje, kritinėje situacijoje.

Susirinkę į paskutinę mokyklinę rugsėjo pirmosios šventę, mes svaidėmės skambiu žodžiu „abitūra“ ir juokavom, kad iki brandos egzaminų liko dar tiek daug, kad gal net spėsime išmokti viską. Manau, po pirmojo pusmečio pabaigos, po įsimintinos šimtadienio šventės (ačiū Jums, vienuoliktokai) iš daugelio mano bendraklasių lūpų byrėjo šie žodžiai: „Dabar tikrai reikės pasistengti ir pradėti rimtai „krimsti“ mokslus...“

Tačiau pagalvokim – o kas pasikeitė po pirmojo pusmečio, po šimtadienio? Ar pradėjome stropiau mokytis? Na, galbūt egzaminų bei beprotišku greičiu atskriejančios studijų programos tikrai tapo dažniau vartomos, tačiau nieko daugiau. Dabar, skaudžiai suprantame, kad iki egzaminų liko tik mėnuo.

Atrodo, seniai, labai seniai buvo pirmasis mūsų rugsėjis. Vėjas plėšė ir blaškė žemėn geltonus klevų lapus, o ant gelsvo mokyklinio suolo gulėjo popieriaus lapas, tarytum baltas didžiulis laukas, kuriame neįminta dar nė viena pėda. Jau seniai prirašyti tie balti lapai, išminti takai baltame lauke. Pavasario vėjas nusinešė mūsų mokyklinius metus. Liko tik šilti, lyg šventė prisiminimai...

Viltė RIMDEIKAITĖ,
IVgbkl.

Malonūs vaikai,

Kai sėdau rašyti, netikėtai prisiminiau dainos žodžius: „Greitai vaikai užauga aukšti kaip liepos, šiandien namus dar saugo, o ryt palieka...“ Šventa teisybė šie žodžiai.

Sutikusi Jus, dvyliktokai, mokyklos koridoriuose, negaliu atsidžiaugti merginomis, lieknomis kaip

Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

liepos, vaikiniais, tapusiais plačiapečiais ažuolais. Džiaugiuosi Jūsų gerais mokslo pasiekimais, prizais, parvežtais iš olimpiadų, konkursų. Nuėjusi į bet kurią renginį gėriuosi Jumis – puikiais skaitovais, vedėjais, renginių sumanytojais ir režisieriais. Užsukusi su savo ketvirtokais į sporto salę, randu Jus

bekilnojančius svarmenis. Jūs esate visur...

Visada labai vertinu žmones, išsakančius savo nuomonę ir ginančius ją. Sakančius teisybę į akis, kokia ji bebūtų. Mokiau šito ir jus. Manau, man pavyko. Jūs esate pasiruošę žengti tolyn...Sėkmės.

Jūsų pirmoji mokytoja Jolanta KONDRASOVIENĖ

Brangūs abiturientai,

Neišvengiamai atėjo pavasaris – Jūsų vilčių ir siekių, Jūsų galutinio apsisprendimo dėl tolesnio gyvenimo kelio metas. Greitai nuskambės Paskutinis skambutis – nepakartojamas įvykis kiekvieno abituriento gyvenime. Tai šventė, kupina džiaugsmo ir nerimo. Džiaugsmo, nes prieš akis naujas gyvenimo etapas. Nerimo, nes laukia brandos egzaminai ir nežinomybė. Jūs vis dažniau pagalvojate apie savo ateitį, kokią profesiją pasirinkti. Šis apsisprendimas – lemiamas Jūsų gyvenimo posūkis, turintis

įtakos ne tik Jūsų asmenybei, bet ir visos šalies ekonominiam ir dvasiniam gyvenimui.

Gyvenime sekasi tiems, kurie išmoksta vertinti kiekvieną minutę ir tvirtai bei atkakliai siekia tikslo. Antikos filosofas Seneka yra pasakęs, kad kas nežino, į kokį uostą plaukia, tam nėra palankaus vėjo.

Nuoširdžiai linkiu, kad Paskutinio skambučio šventė taptų pačia geriausia šios kelionės pradžia, kad nenustotumėte tikėję savo svajonėmis, kad apie jas galvodami, elgtumėtės taip, kad svajonės taptų jūsų gyvenimu.

Gintautas KUZMA,
gimnazijos direktorius

Mano dvyliktokai,

būkite patys savi, mokėkite svajoti, sugebėkite atleisti, nepamirškite vaikystės, mokėkite džiaugtis, mokykitės iš savo klaidų, mylėkite ir būkite mylimi, nepamirškite draugų. Siekite savo tikslo, laikykite svajonę delne, būkite tuo, kuo norite būti – būkite laimingi. Auginkite kūrybos sparnus ir tapkite tikrais savo gyvenimo kūrėjais...

Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

Pirmoji mokytoja Gitana ŠUMINIENĖ

Lauros Gaidytės nuotr.

Mielos mano abiturientės,

*Išbandymų kely didžiulė šventė –
Gyvenimo egzaminus laikai.
Vidinis jaudulys pavargo kentęs –
Lapus užvertę tyli sąsiuviniai.*

*Dėl pažymių tikrai nebesijaudink –
Tu moki juk labai gerai.
Likimas Tau dažnai „pridės“ ir „daugins“ –
„Atims“ tik netesėti pažadai.*

*Kas gali asmenybę Tavo vertinti? –
Ne visada ateina pasiekimai greit.
Svarbiausia, Tu mokėk savy pažadint
Esminį tikslą: kas pradėta – reikia baigt.*

*Išbandymų kely didžiulė šventė –
Egzaminas į savo lemtį!
Sėkmės!*

Jūsų pirmoji mokytoja Irena GAIDIENĖ

Nuotr. iš asmeninio archyvo.

Erika,

Koks ilgas tas kelias nuo pirmo iki paskutinio skambutio. Nuo tos rugsėjo pirmosios, kai mokytoja, paėmusi už rankos, įveda į klasę, iki tos valandos, kai Tau įteikia brandos atestatą.

Lai šviesus ir džiaugsmingas būna Tavo mokyklos kelias. Lai visame kelyje Tave lydi svajonė! Tepadeda ji Tau pamatyti gyvenimo tikslą.

Igyvendink savo svajonę. Po kruopelytę surink visas tas žinias, kurias Tau davė mokykla.

**Tavo pirmoji mokytoja
Birutė LAURINAVIČIENĖ**

Virginijau,

laikas bėga ir viską pakeičia. Regis, dar visai neseniai Jus kvietė pirmasis skambutis, o netrūkus jis nuskambės paskutinįjį kartą. Rodos, dar vakar jus už rankos į mokyklą palydėjo vyriausieji mokiniai, o dabar čia jau skaičiuojate paskutines minutes. Pirmoje klasėje stengėtės pažinti raštą ir knygų pasaulį, o dabar, belikus vienam žingsniui iki egzaminų, turite sudėti paskutinius taškus savo pasiekimuose ir žengti toliau.

Virginijau, susikaupimo ir sėkmės tau egzaminuose, atrask savą gyvenimo kelią.

Pirmoji mokytoja Marytė ŠAGAUSKIENĖ

Paskutinis skambutis...

Tiek kartų jį girdėjome išlydint abiturientų laidas, svarstėme apie jį tik kaip apie dar vieną mokslo metų pabaigą. O dabar jis jums praneša, kad baigėsi nerūpestinga vaikystė ir mus išlydi jau suaugusius, pasiruošusius pasitikti savarankišką gyvenimą, nešamus stipraus permainų vėjo. Laikas kaip smėlis nubyrejo pro pirštus, pasiliko vos kelios smiltelės delnuose, vos kelios savaitės iki pabaigos. O tuomet jau niekada skambutis neprašys mūsų primygtinai eiti į pamokas, nebesutiksime maloniai nusiteikusių mokytojų šypsenos, nebesėdėsime ilgai trintuose geltonuose mokykliniuose suoluose, o gimnazijos duris praversime būdami jau nebe mokiniai, o tik svečiai. Nebeteks kurti imantrių istorijų apie nepadarytus namų darbus, nebereikės simuliuoti bandant išvengti matematikos kontrolinio ir raudonuoti mokytojai kviečiant prie lentos... Taip gaila, kad jums skirtas laikas jau beveik baigėsi, o dar taip norėtusi pasilikti, sustabdyti skambantį skambutį ir dar nors truputį pabūti vaikais...

Abiturientė Patricija

Gabija Malažinskaitė ruošiasi muzikos olimpiadai.

Mokytojos Eglės Kuzmienės nuotr.

Kūriniai gimsta iš liūdesio

Mūsų gimnazijoje yra daug gabių mokinių, kurie dalyvauja įvairiose olimpiadose, garsina mokyklos vardą, neretai grįžta su puikiais rezultatais. Turime dailininkų, sportininkų, matematikų, tačiau nei vienas gimnazistas iki šiol nebuvo dalyvavęs muzikos olimpiadoje.

Visai neseniai, kovo mėnesį, Klaipėdoje vyko III muzikos olimpiada. Joje dalyvavo mūsų šeštokė Gabija Malažinskaitė. Nors prizinės vietos užimti nepavyko, tačiau darbo ir pastangų mergaitė įdėjo išties daug, todėl nusprendė truputėlį ją pakalbinti ir paklausti apie draugystę su muzika bei išpūdžius grįžus iš olimpiados.

Pirmiausia, trumpai apie muzikinę olimpiadą. Ją sudaro trys etapai: mokyklos, savivaldybės ir šalies. Sėkmingai įveikusi pirmus du etapus Gabija vyko į šalies muzikos olimpiadą Klaipėdoje,

kur susirinko 50 balsingų mokinių iš visos Lietuvos. Jie buvo paskirstyti dviejose kategorijose: 12–14 ir 15–18 metų. Per olimpiadą visų grupių dalyviai atliko 4 užduotis: muzikos žinių tikrinimo testą, skaitymą muzikos rašto iš lapo (solfedžioja, ritmuoja), dainavimą bei pristatė originalią kompoziciją, t.y. savo kūrybos kūrinį.

Gabija jau nuo pat darželio laikų negalinti nė dienos išverti be dainavimo, lanko folkloro būrelį, dainuoja mokyklos mergaičių ansamblyje, taip pat Dusetų meno mokyklos chore. Kartais prisėdusi prie pianino kuria trumpus kūrinėlius. Apie muzikos olimpiadą mergaitė teigia, net nebūtų žinojusi, jeigu ne mylima mokytoja Eglė Kuzmienė, kuri mergaitę įkalbėjo išmėginti savo jėgas. Vos tik Gabija pasiryžo dalyvauti, prasiėjo sunkūs ir neretai varginantys pasiruošimo

darbai. Teko skaityti daug knygų, „susipažinti“ su daugybe kompozitorių... O ir kūrinį sukurti juk nėra taip lengva! „Nė neįsivaizdavau nuo ko pradėti, niekaip nesugalvojau, kokią temą pasirinkti. Galiausiai mano kūrinys gimė išliejus liūdesį muzikoje. Jį pavadinau „Svajonė“, o grodama visuomet svajoju, kaip skraidau aukštai padebesiais niekieno netrukdoma, rami ir atsipalaidavusi.“ Tačiau sunkiausia mergaitei buvo „svajonę“ užrašyti ant lapo (to buvo reikalaujama iš kiekvieno dalyvio). Padedant mokytojai Eglei Kuzmienei ir buvusiai jos mokiniai Margaritai Simokaitytei pavyko užrašyti partitūrą.

Atėjus lemtingai dienai šeštokė nepaprastai jaudinosi. Ją kankino ne tik tas jauduliukas prieš viešą pasirodymą: Gabija važiavo ne pačios geriausios sveikatos. „Savaitę prieš olimpiadą labai sirgau, buvau užkimi, slogavau ir kosėjau. Tačiau ilgai nerimauti neteko, nes pasirodyti turėjau pati pirma. Panelės, lydėjusios dalyvius į pasirodymą, bandė mane nuraminti, turbūt matė, kaip visa tirtėjau iš baimės. Tačiau džiaugiuosi, jog viskas pavyko puikiai, kaip ir norėjau. Dabar stengsiuosi dirbti dar smarkiau, lavinsiu balsą, kad kitais metais parvežčiau laimėjimą! Aišku, jeigu man padės mokytoja Eglė.“

Dėkojame Gabijai už atsakymus ir linkime, jog jos ryžtas ir meilė muzikai niekada nedingtų.

**Justina ŠINKŪNAITĖ,
IIIg kl.**

Padėkime vaikams apsispręsti

Filosofas Konfucijus yra sakęs: „Pasirinkite darbą, kuris jums patinka, ir niekada gyvenime neturėsite dirbti“. Bet kaip atrasti tokį darbą, susimąsto kiekvienas netrukus mokyklos suolą palikiantis abiturientas. Jiems ateina apsisprendimo metas, kurį kelią pasirinkti, kad jis būtų tinkamas ir teisingas. Ne mažiau neramu ir abiturientų tėveliams bei mokytojams. Juk taip norisi padėti vaikui susikurti šiltą, patogų, lengvą suaugusiųjų pasaulį. Bet kaip tai padaryti?

Renkantis vaikui profesiją, tėvai turėtų ne reikalauti bei nurodinėti, o pirmiausia pamatyti, ar vaikas turi igūdžių tam, ką jis nori veikti ateityje, kaip jis renkasi profesiją: pasveria galimybes, apsvaisto alternatyvas ir vertina rezultatus. Svarbu profesijos pasirinkimą įvertinti praktikoje: įvertinti mokslo dalykus, kurie yra reikalingi būsimos profesijos studijoms; studijų, kurios suteiktų galimybę įgyti norimą profesiją, detalų aprašymą. Svarbu, kad vaikas jaustų pasitenkinimą, entuziazmą ir sėkmę pasirinkęs norimas studijas. Tinkamas karjeros planavimas užtikrina, kad ateityje vaikai suras tokį darbą, kuris jiems patiks.

Kad mokiniai pažintų aukštąsias ir profesines mokyklas iš arčiau, nemažai prisideda ir mūsų gimnazija. Vasario mėnesį rengėme Karjeros dieną. Į ją atvyko Lietuvos policijos mokyklos, Vilniaus universiteto, Vytauto Didžiojo universiteto, Vilniaus Gedimino technikos universiteto, Kauno technologijos universiteto atstovai. Jie pristatinėjo universitetus, vedė paskaitas, atliko įvairius laboratorinius bandymus. Kovo mėnesį gimnazijoje lankėsi Utenos regioninio profesinio mokymo centro, Zarasų žemės ūkio mokyklos, Rokiškio technologijos, verslo ir žemės ūkio mokyklos atstovai. Balandžio mėnesį organizavome „kolegijų“ dieną. Į gimnaziją atvyko Utenos, Vilniaus, Kauno kolegijų atstovai. Visos aukštosios ir profesinės mokyklos mokinius supažindino su įvairiomis profesijomis, studijų galimybėmis, stojimo reikalavimais. Utenos ir Zarasų profesinės mokyklos mokiniams suteikė galimybę nemokamai nuvykti ir iš arti susipažinti su šių mokyklų mokymosi baze. Gimnazija dalyvavo ir „Vaikų finansinio švietimo svaitės“ projekte. Swedbank at-

Autorės nuotraukoje grupė gimnazistų Utenos regioniniame profesinio rengimo centre.

stovas ir antstolė mokinius supažindino, kaip atsakingai elgtis su savo pinigais, kaip neįklimpti į skolas, nesižavėti greitaisiais kreditais, kaip būti savo padėties šeimininkais. Į gimnaziją atvykusi Zarasų Jaunimo darbo centro vyr. specialistė patarė mokiniams planuoti karjerą atsakingai, atsižvelgiant į šiandieninę darbo rinką ir reikalingas specialybes.

Taigi, ugdymo įstaigų daug, pasirinkimo galimybių begalė. Prasideda sunkus sprendimų priėmimo metas. Raginu tėvus apsišarvuoti kantrybe ir padėti vaikams apsispręsti, kurį kelią jie nori pasirinkti, padėti suvokti, kad profesija

nėra visam gyvenimui, ji gali kisti, kaip ir žmogaus interesai. Mokiniais linkėčiau atsakingai apsvaistyti savo siekius ir svajones, pagalvoti ko iš tikrųjų norite Jūs patys ir iš visų jėgų siekti savo svajonių įgyvendinimo. Juk ne profesija svarbiausia, svarbiausia – koks tu žmogus.

O jeigu iškilis kokių klausimų ar nesklandumų renkantis specialybę, ugdymo įstaigą ar pildant stojimo dokumentus, drąsiai kviečiu kreiptis į mane, karjeros koordinatore, ar kitus gimnazijos specialistus ir kartu išspręsimė visus klausimus.

**Jurgita KAZLIENĖ,
karjeros koordinatore**

Olimpiados – galimybė parodyti save

Abiturientė Jurgita Stauskaitė.
Gyčio Dapkevičiaus nuotr.

Kaip ir kiekvienais metais, rajoninėse olimpiadose mūsų gimnazijos mokiniams sekėsi neblogai. Dauguma dalyvavusių užėmė prizines vietas. Fizikos olimpiadoje pasižymėjo abiturientas Augustinas Šukys, užėmęs pirmąją vietą, anglų kalbos – vienuoliktokė Indrė Pupeikytė, irgi likusi antra. Biologijos olimpiadoje sužibėjo mūsų gimnazijos merginos. Karolina Cvetkovaitė (Iga kl.) buvo nepralenkiama (I vieta), dvyliktokė Ernesta Arminaitė džiaugėsi antrąja vieta. Šiai gimnazistei gerai sekėsi ir chemijos olimpiadoje. Iš jos mokinė grįžo su trečiaja vieta. Kaip ir pernai, geografijos olimpiadoje šauniai pasirodė abiturientas Eitvydas Merkis (I vieta). Jo dar laukia respublikinė olimpiada gegužės mėnesį Šiauliuose.

Vasario mėnesį vykusioje lietuvių kalbos ir literatūros olimpiadoje antrąją

vietą užėmė abiturientė Patricija Kirilova.

Matematikai taip pat neatsiliko savo pasiekimais. 4–5 klasių grupėje trečiają vietą užėmė ketvirtokė Ema Grigaitė, o 6–8 klasių – Liucija Vaitukaitytė (7 kl.) iškovojo I vietą. Devintokas Dovydas Taraila ir dvyliktokas Augustinas Šukys laimėjo garbingas antrąsias vietas.

Pradžiuogino ir skaitovai. Net dvi prizinės vietos buvo skirtos mūsų gimnazijos atstovams. Abiturientai Adelė Vaitukaitytė užėmė I vietą, o Eitvydas Merkis liko trečias.

Pirmą kartą mūsų gimnazistės dalyvavo muzikos olimpiadoje. 6–8 klasių grupėje pirmąją vietą laimėjo šeštokė Gabija Malažinskaitė, o Goda Kazlaitė – trečiają.

Taip pat šauniai pasirodė mūsų dailininkės. Sveikiname dvyliktokę Jurgitą Stauskaitę su pirmąja, o Emiliją Čypaitę (8a) su antrąja vieta. Jurgita Stauskaitė šio mėnesio pabaigoje vyks į Nidą, kur dalyvaus respublikinėje olimpiadoje. Linkime jai kuo didžiausios sėkmės.

Puikiai sekėsi ir mūsų sportininkams. Diplomus gavo kvadrato mergaičių ir berniukų komandos, užėmusios antrąsias vietas ir mergaičių futbolo komanda 5x5, laimėjusi pirmąją vietą. Vaikinų ir merginų tinklinio komandos taip pat buvo nepralenkiamos. Ir galiausiai vaikinų krepšinio komanda iškovojo garbingą pirmąją vietą.

Taigi sveikiname nugalėtojus ir dėkojame jų mokytojams, idėjusiems daug triūso. Tikimės, jog dar ne kartą jų ugdytiniai atstovaus ir garsins mūsų gimnazijos vardą. Dalyvavimas konkursuose, olimpiadose mokiniams suteikia galimybių atsiskleisti ir patirti džiaugsmą. Pasiekti laimėjimai yra didžiulė motyvacija dirbti toliau ir skatina domėtis mokslais.

Neda KUZMAITĖ, 8a kl.

Kas miegojo saldžiausiai?

Mokslo metai jau artėja link pabaigos ir prisiminus prabėgusias dienas, regis, veiklos ir švenčių gimnazijoje netrūko. Rudenį vyko Tyrėjų diena, smagiai paminėjome tarmių metus (pranešimus skaitė LEU kalbininkai), gimnazijos vardo diena pastatė muzikinę–literatūrinę kompoziciją „Mažais žingsneliais iki didelio žmogaus“, privertusią žiūrovus išspausti ašarą. Taip pat vienuoliktokai, tęsdami atgimusių tradicijų, rūpinosi kalėdine nuotaika jau nuo gruodžio pradžios (papiušėme langus, dalyvavome mugėje, vaidinome). Ir tai dar ne viskas: Vasario 16 diena – graži mokinių kompozicija, įdomi Karjeros diena, drugeliais vejamoms patyčios, protų mūšis, skirtas Kristijono Donelaičio 300-osioms metinėms paminėti. Išties skūstis veiklos trūkumui negalėtų niekas.

O kam turėtume būti dėkingi? Pirmiausia, direktoriaus pavaduotojai Vandai Normantienei, muzikos mokytojai Eglei Kuzmienei, lietuvių kalbos mokytojai Dainorai Biliūnaitei, vienuoliktokams (ypač jų auklėtojai ir mokinių prezidentei Justinai), sociali-

nei pedagogai Jurgitai Kazlienei ir sau patiems, nepatingėjusiems dalyvauti. Tačiau žiema toks laikas... ne visi geba įveikti snaudulį ir tingulį. Tiek vilčių teikę, sužibėti panorę ir save į priekį patys išvedę Mokinių tarybos gaivintojai – pirmininkas Modestas Šakalys ir pavaduotojas Martynas Girėys – visus pažadus pamiršę ėmė ir užmigo. O kur Modesto žadėti teminiai penktadieniai, su muzika per pertraukas ir „aprangos kodu“? O Martynas, būsimas prezidentas, ketino mus paversti tikrais piliečiais, patriotais. Deja, Modesto džiaugsmas dėl užimtų atsakingų pareigų nevirto darbais ir jokios iniciatyvos, „kad kiekviena diena mokykloje būtų kuo įdomesnė“ (M.Š.), neišvydome. Kaip ir prieš tai buvusi taryba, taip ir dabartinė, žadėjusi naują pradžią, niekieno netrukdoma miega bene saldžiausiai visoje mokykloje.

Brangieji, pabudome ir kelkimės! Vis dėlto, juk pavasaris – pats laikas skleistis ir žydėti. Švelniai, visai nepikantai raginu bei drąsinu susiimti ir nors šį tą nuveikti visų mūsų džiaugsmui.

Adelė VAITUKAITYTĖ, IV gb kl.

Rima Survilaitė bibliotekoje.

Birutės Laurinavičienės nuotr.

Daugiau nei dvidešimt metų tarp knygų ir mokinių

Nėra prasmingesnio kelio už tą, kuris veda pažinti, išmokti, suprasti, kuris padeda atskleisti vaikų gebėjimus, pamatyti, kokį stebuklą gali sukurti mokslas.

Pačius gražiausius ir šilčiausius žodžius norime tarti rusų kalbos mokytojai Rimai Survilaitėi, kuri šiemet švenčia 50-ąjį gimtadienį. Šia proga ją ir kalbinu.

Jau nemažai metų dirbate gimnazijoje. Kuo Jums svarbus darbas gimnazijoje? Ar daug savęs atidavėte šiam darbui?

Darbas gimnazijoje man yra ištis svarbus, labai svarbus, kaip ir kiekvienam žmogui. Mokykloje pradėjau dirbti iškart po studijų VU. Tai pirma ir vienintelė mano darbovietė. Pradžioje turėjau tik rusų kalbos pamokas, o vėliau, mažėjant pamokų skaičiui, gavau pasiūlymą dirbti mokyklos bibliotekoje. Daugiau nei dvidešimt metų tarp knygų ir mokinių.

Kaip sutariate su gimnazijos mokiniams? Ar daug sunkumų iškyla bandant išmokyti vaikus tokios nepopuliarios rusų kalbos?

Su protingais, motyvuotais, norinčiais mokytis mokiniams sutariu labai gerai. Džiaugiuosi būdama vaikų apsuptyje. Tai duoda gerą impulsą judėti į priekį. Visiškai nesutinku, kad rusų kalba nepopuliari. Pasaulyje apie 277 mln. žmonių gali susikalbėti rusiškai. Rusų kalba yra viena iš labiausiai išsivysčiusių ir paplitusių pasaulio kalbų.

Tai labiausiai geografiškai išplitusi kalba Eurazijoje ir plačiausiai vartojama slavų kalba. Mokėdami rusų kalbą jūs nesunkiai suprasite ukrainietiška ir baltarusiškai kalbančius žmones. Lietuvoje (ir

mūsų gimnazijoje) rusų kalbą, kaip antrą užsienio kalbą, mokiniai renkasi. Jie supranta, kad rusų kalbos mokėjimas suteiks privalumus ieškantis darbo. Kuo daugiau kalbų mokėsime, tuo daugiau „durų“ į pasaulį mums atsivers. Tik gaila, kad mokiniai per vėlai tai supranta.

Jūs taip pat esate ir gimnazijos bibliotekos darbuotoja. Ar didelę svarbą Jūsų gyvenime užima knygos?

Knygos – tai mano gyvenimas. Juk knyga kviečia mus atitrūkti nuo rūpesčių ir darbų, nuo pilkos kasdienybės, prisėsti ir atsipalaiduoti, pajusti namų jaukumą, susiliesti su gamta. Tiesiog būti ir džiaugtis gyvenimu. Skaitydami išmintingiausių pasaulio rašytojų ir mąstytojų žodžius, atgauname ramybę ir pajuntame pasaulio grožį. Čia randame Žodžius apie pasitikėjimą, gerumą, palankumą, viltį, ištvermę – išminties ir padrašinančius gyvenimo kely. Tikrai neįsivaizduoju gyvenimo be knygų.

Į gimnaziją atėjote nemokėdama lietuvių kalbos. Ar sunku buvo jos išmokti?

Buvo tikrai sunku. Trejus metus beveik nekalbėjau lietuviškai. Lietuvių kalba yra labai sena, graži, bet sunki.

Esate išleidusi dvi auklėtinių laidas. Ar palaikote su jais ryšius, ar bendraujate?

Visada malonu susitikti su savo auklėtiniais, pasidomėti, kaip susiklostė jų gyvenimai. Vienus matau dažniau (kai kurių vaikus taip pat mokau rusų kalbos), kitus labai retai ar net visai nesutinku. Kai kurie yra išvykę į užsienį. Savo auklėtiniams esu dėkinga už tai, kad jie buvo labai tolerantiški ir padėjo man mokyti lietuvių kalbos.

Ko, Jūsų nuomone, dar trūksta gimnazijoje ir ko palinkėtumėte jos mokiniams?

Manau, kad gimnazijoje trūksta mūsų pačių iniciatyvos, susikalbėjimo ir pagarbos vienas kitam. Linkiu visiems geros kloties.

Dėkojame už pokalbį ir iš visos širdies linkime, kad laikas nustos lėkti pašėlusiu greičiu ir leis dar pasimėgauti šiltu pavasariu, kad aplinkui bus tik besisypsantys veidai, o laimės niekada neužgoš tamsus sunkumų šešėlis. Juk mokytojo darbas reikalauja daug kantrybės ir ištvermės, susikaupimo bei tolerancijos, todėl tikimės, kad Jums jos niekada nepritrūks dirbant šį atsakingą ir svarbų darbą.

Patricija KIRILOVA, IV ga kl.

Gera tarp vaikų

Nelengvas Mokytojo darbas, bet labai garbingas. Pradinių klasių mokytojas budi daugelio mokinių vaikystės sargyboje ne vienerius metus, o išlydėjęs į savarankišką gyvenimą vis prisimena ir laukia savo vaikų sugrįžtant.

Pradinių klasių mokytoja Lena Budzilienė greit švęs gražų jubiliejų. Sveikindami jubiliejaus proga ir linkėdami kantrybės, stiprybės, kūrybinio džiaugsmo bei sveikatos, pateikėme keletą klausimų.

Dirbate čia jau pakankamai ilgai, kas jus džiugina, o kas liūdina iš mokyklos kasdienybės?

Šioje gimnazijoje dirbu 18-ka metų. Su pradinėmis klasėmis dirbau devynerius metus. Likimas taip lėmė, kad jau dešimtus metus dirbu su priešmokyklinukais. Darbas su vaikais įdomus, kiekvieną dieną atnešantis kažką nauja, reikalaujantis nėsėdėti vietoje. Man gera klausytis vaikų, gera, kai šalia augantis žmogus. Gera, kuomet gali padėti, patarti, sunkią akimirką ištiesti ranką. Būti su žmogumi, būti tarp žmonių, būti dėl žmonių... Ar ne toks mūsų gyvenimo tikslas?

Džiugina, kai parėjusi namo galiu sau pasakyti, kad viskas pavyko. Liūdna būna tada, kai kažkas nepavyksta, kai nerandu raktelio į vaiko širdį.

Kaip jums sekasi sutarti su vaikais? Ar esate griežta mokytoja, ar dažniau mėgstate būti nuolaidi?

Kiekviena darbo diena būna pažymėta

Mokytoja Lena Budzilienė.

džiaugsmas, jei kažkas pavyksta man pačiai, pavyksta mano mokiniams. Žinote, kokie mūsų pasiekimai – išmoko pažinti raides, skaičius, išmoko juos parašyti... Bet labiausiai džiugina, kai pastebiu, kad auga asmenybės su tomis amžinosiomis vertybėmis, kurias stengiuosi įskiepyti per visas pamokas ir pertraukas. Nesu griežta, bet nesu ir nuolaidi. Stengiuosi būti teisinga. Juk kiekvieno vaiko širdelę atrakinti reikia vis kitu rakteliu. Gal aš turiu daug skirtingų raktelių...

Kokia yra jūsų likusi diena po pamokų? Ką mėgstate veikti laisvalaikiu?

Po darbo labai patinka prižiūrėti ir puoselėti aplinką. Labai myliu gėles, jos gyvos būtybės, stipriai veikiančios mus ir mūsų pojūčius. Už meilę augalai atsidėkoja meile.

Ar turite kokių norų, svajonių, kurias norėtumėte įgyvendinti, jei ne paslaptis, kokios jos?

Didelių svajonių neturiu. Kadangi esu gamtos žmogus, norėčiau daugiau pakeiliauti. Šalis ne tiek svarbi, ten kur šilta, graži gamta.

Ką jums reikia gimnazija?

Tai žinių pasaulis, kuriame kiekvieną dieną vaikai atranda nematytų ir negirdėtų dalykų, kuriame susiformuoja jų vertybės, požiūris į gyvenimą, kuriame jie suauga, subręsta kaip asmenybės.

Gabija LIKAUSKAITĖ, IIg kl.

SVEIKINAME

Už žurnalistinę veiklą paskirtos Broniaus Juodelio piniginių premijos šiems mokiniams: I vieta - Adelei Vaitukaitytei, IVgb kl., 90 Lt. II vieta - Gustei Pužaitėi ir Viltei Rimdeikaitei, IVgb kl., po 70 Lt, III vieta - Justinai Šinkūnaitei, IIIg kl., ir Gaudvilei Juodkaitei, IVga kl., po 50 Lt.

Paskatinamosios premijos: Vilmai Andrijauskaitei, IVga kl. - 30 Lt., Laurai Gaidytei, IVga kl. - 30 Lt, Godai Vartui Amirjan, IIIg kl. - 30 Lt, Ernestai Arminaitei, IVgb kl. - 30 Lt, Patricijai Kirilovai, IVga kl. - 30 Lt.

Lietuvių kalbos metodinė grupė

Gyvenkime draugiškai

Pagalčiau sulaukėme nuostabaus pavasario! Jis primena, jog ne už kalnų ir vasaros atostogų, kuomet galėsime atsipūsti ir pailsėti nuo mokslų. Tačiau, kol dar turime kelis mėnesius praleisti mokykloje, reikia šį laiką išnaudoti prasmingai.

Kiekvieną pavasarį, kovo 24–30 dienomis, visos mokyklos kviečiamos aktyviai dalyvauti veiksmo savaitėje „BE PATYČIŲ“. Mūsų gimnazijos mokiniai ir mokytojai irgi neliko nuošalyje. Juk dažniausiai patyčios vyksta įvairiausiose vietose: mokyklose, kiemuose, namuose ir visur kitur, kur susitinka vaikai. Tačiau daugiausia patyčių vyksta mokyklose, nes tai aplinka, kurioje ilgą laiką būna daug vaikų. Todėl turime kovoti su šiuo blogiu. Praėjus savaitėi „Be patyčių“, mes pakalbinome mūsų mokyklos socialinę pedagogę Jurgitą Kazlienę, kuri tikriausiai kone kasdien susiduria su įvairiomis patyčiomis tarp vaikų ir nuolatos ieško būdų, kaip jas įveikti. Iš tikrųjų gana džiugu buvo išgirsti, jog šiemet patyčių mūsų gimnazijoje šiek tiek sumažėjo. Tačiau vis dėlto pedagogė atviravo, kad net keletą kartų per savaitę tenka išgirsti, kad vienas ar kitas vaikas patiria patyčias klasėje, koridoriuje, lauke. Skaudu,

Ketvirtosios klasės mokiniai su policijos atstove.

Jurgitos Kazlienės nuotr.

kad mokiniai apkalba, atstumia savo klasės draugus, tyčiojasi iš jų aprangos, mokymosi rezultatų, išvaizdos, kalbos manierų. Liūdna, kad mergaitės, dar labiau nei berniukai, tyčiojasi iš kitų mokinių. Paklausus, kaip elgiasi, susidūrusi su šia problema, atsakė, jog pirmiausia išklauso abiejų pusių, t.y. ir skriaudėjo, ir skriaudžiamą. Paskui daug kalbasi su abiem vaikais: aiškinasi, analizuoja, kodėl taip elgiamasi, kaip keisti savo elgesį, esant reikalui į problemos sprendimą įtraukiami tėvai, mokytojai, kiti pagalbos specialistai.

Taip pat socialinė pedagogė

trumpai papasakojo apie savaitę „Be patyčių“, apie tai, kas buvo nuveikta per šią savaitę. Daugumai tikriausia išskyla klausimas, kieno dėka fojė plasnoja tiek daug margaspalvių drugelių ir ką jie simbolizuoja. Būtent drugeliai ir buvo Jurgitos Kazlienės idėja, kurie simbolizuoja gerį, švelnumą, draugiškumą ir šilumą. „Prie šios idėjos geranoriškai prisidėjo ir mokiniai, ir mokytojai. Be mokinių rankų prigaminti tiek daug nebūtų pavykę. Reikia pagirti šeštokus, kurie atnešė net 84 drugelius. Juos pakabinti padėjo dešimtokai Greta, Evelina, Brigita, Aušrinė, Karolina, Ernestas M.,

Dominykas, Ernestas P., Tomas, Salvijus, Paulius, Laimis, devintokas Salvijus, aštuntokas Jonas bei vienuoliktokai Eitvydas, Mangirdas ir Eimantas.

Pradinių klasių mokiniams buvo rodomas filmas apie elektronines patyčias.

Ketvirtokus ir penktokus aplankė Utenos apskrities vyriausiojo policijos komisariato Zarasų rajono policijos komisariato Viešosios policijos skyriaus Prevencijos poskyrio specialistė Jovita Juršytė. Ji su vaikais diskutavo patyčių tema: apie jų formas, būdus, kaip užkirsti kelią patyčioms, kokie vaikai tampa patyčių aukomis, apie emocijas, kurias sukelia patyčios ir priekabiavimas.

Dešimtos klasės mokiniams buvo pristatytas filmas „Pasitikėjimas“.

Tikimės, jog ši savaitė nors truputėlį paskleidė gėrio kiekvieno iš mūsų širdyse. O pabaigai – socialinės pedagogės žodžiai: „ACIŪ Jums visiems, kad prisidėjote prie šios akcijos ir taip gražiai papuošėte „Savaitę be patyčių“. Visiems mokiniams linkiu GYVENTI DRAUGIŠKAI. Juk nieko nėra gražiau už nuosirdžią šypsena, už ištartą šiltą žodį. Visi elkimės taip, kaip norėtumėme, kad kiti su mumis elgtųsi. Tuomet gimnazijoje patyčių tikrai neliks. Sėkmės Jums visiems!“

Vilma ANDRIJAUSKAITĖ, IVga kl.
Laura GAIDYTĖ, IVga kl.

Naujovė gimnazijoje

Mokykla, siekdama pateisinti mokinių ir jų tėvelių lūkesčius dėl drausmingumo bei tvarkos, pateikė naujovių. Einant mokyklos koridoriumi valgyklos link, dėmesį patraukia dar vis neįprastas reginys – nuosavos spintelės. Jos mūsų mokykloje atsirado septintokės Liucijos Vaitukaitytės dėka. Dusetų mergaičių komanda dalyvavo mokinių futbolo olimpijame festivalyje, kuriame Liucija buvo išrinkta geriausia festivalio žaidėja ir apdovanota pagrindinio rėmėjo „Čiku raku“ prizų – nemokama spintelė. Bet argi galima spintelę pastatyti vieną? Ne, todėl į gimnaziją buvo atvežta daugiau ir pasiūlyta mokiniams. Šiais mokslo metais jos visiems, pasirašiusiems sutartį, yra nemokamos, o nuo kitų metų – nemokamos tik Liucijai, todėl ji ragina visus išbandyti spintelės teikiamą naudą ir galbūt užsisakyti ją ir kitais metais. Spintelėmis šiuo metu naudojasi keturiolika 5–8 klasės gimnazijos mokinių. Pakalbinau kelias besinaudojančias spintelėmis mergaites, ir štai kokių nuomonių, atsiliepimų sulaukiau:

Penktokė Akvilė Semionovaitė teigia, kad spintelės yra patogi ir saugi vieta. Vos tik išgirdusi, kad jos pasirodė mūsų mokykloje, mergaitė pasitarė su mama, ir jos abi įvertino, jog tai puiki idėja. Nieko nelaukdama Akvilė išgijo nuosavą spintelę, o dabar ir kiekvieną ragina ją turėti. Šeštokė Gabija Malažinskaitė taip pat tvirtina, jog spintelės yra labai naudingas ir patogus dalykas. Jos manymu, didžiausias spintelių privalumas yra tas, kad jose galima laikyti nenaudojamas knygas ir kuprinę dėl to iškart tampa lengvesnė. Gabija viliasi, jog ateityje bus galima dekoruoti savo spintelę lipdukais, plakatais ir tuomet ji taps spalvingesnė ir žaismingesnė. Aštuntokė Digna Kundavičiūtė mano, jog spintelės suteikia tik privalumus, nes prieš užsisakant ją, galima buvo išsirinkti sau patogų dydį. Moksleivė sako, jog spintelės yra saugus ir patogus būdas laikyti vertingus daiktus, kuriuos galbūt bijai palikti kuprinėje ar striukėje.

Apibendrinama mokinių nuomonės galiu teigti, jog spintelės yra saugi ir patikima vieta laikyti savo privačius daiktus ir tai puiki išeitis sumažinti kuprinės turinio svorį.

Dar viena naujovė, greitai metu atsirasianti mūsų gimnazijoje. Bus papildomai įrengtos dar trys vaizdo kameros drausmei ir tvarkai palaikyti. Tad, moksleiviai, nesibijokime kamerų. Jos tik mūsų pačių saugumui. Būkime protingi ir gerbkime bei tausokime gimnazijos turta, nes ji – mūsų antrieji namai.

Gustė PUŽAITĖ, IVgb kl.